

Van anti-aanbaklaag tot milieuschandaal

Dupont wist dat teflonfabriek in Dordrecht gevaar vormde

DORDRECHT | Een fabriek die teflon produceert, heeft de bevolking van Dordrecht en Sliedrecht mogelijk jarenlang blootgesteld aan giftige stoffen. Dupont wist van de gevaren, maar de bevolking hoorde nooit iets van het bedrijf. Hoe de uitvinding van de anti-aanbaklaag leidde tot een mogelijk milieuschandaal.

INGRID DE GROOT en PETER GROENENDIJK

Eigenlijk zijn er weinig mooiere plekken om te wonen dan de Baanhoek in Sliedrecht. Vooroorlogse stenen huisjes staan er pal aan de Merwede. Aan de overkant veel groen, en links, in de verte, de machtige spoorbrug uit 1947. Je moet alleen niet naar rechts kijken. Want daar, aan de andere oever van de rivier, staat het reusachtige complex van chemiebedrijf Dupont. Tientallen schoorstenen blazen donkere rook de lucht in. „En dat dwarrelt hier dus al al die

jaren neer,” zegt Sliedrechter Leo van Andel (73). Al 20 jaar verzet hij zich tegen de fabriek. „Maar of wij ziek worden, dat interesseert ze niet. Als de heren zelf maar niet ziek worden. En die wonen ver weg, in de frisse lucht.” Het verhaal van Dupont begint in 1938, als in een laboratorium van het Amerikaanse bedrijf een bijzondere ontdekking wordt gedaan: teflon. De chemische verbinding blijkt een tovermiddel. Er kan een laag mee worden aangebracht in pannen, waardoor het vlees niet meer zo snel aanbrandt. Vanaf de jaren 50 wordt de kunst-

stof in grote schaal geproduceerd, elke Amerikaanse huisvrouw wil een pan met anti-aanbaklaag. De miljoenen stromen binnen. Ook Europa wil teflon, en dus opent Dupont in 1967 een fabriek aan de overkant van de oceaan. In Dordrecht, om precies te zijn. De fabriek is in één klap een van de belangrijkste werkgevers van de regio. Of teflon ook nadelen heeft, lijkt niemand zich af te vragen. Bij de productie wordt ook perfluorooctaanzuur (pfoa) gebruikt, meestal aangeduid als C8. Omdat er nog weinig over bekend is, maakt niemand zich zorgen.